

V předposledním bloku se předně pokusím poskytnout několik základních rad, které se týkají samotného **PSANÍ** analytického textu – psaní slov, vět, odstavců, podkapitol a kapitol. Základních z toho důvodu, že tato problematika není charakteristická pro filmovou analýzu, nýbrž pro psaní jakéhokoli odborného textu, a tak se jí věnovala už řada různých manuálů, průvodců a příruček. Návodné kapitoly koneckonců najdete i v knihách, ke kterým se odkazovalo v předchozích blocích. Umberto Eco se vyjadřování věnuje ve své učebnici *Jak napsat diplomovou práci* na stranách 184–195,⁷⁷ David Bordwell a Kristin Thompsonová se na otázky organizace (zejména seminárního) analytického textu koncentrují v dodatku k jedenácté kapitole *Umění filmu*⁷⁸ a Timothy Corrigan poskytuje řadu všeobecně uplatnitelných rad v páté kapitole své příručky *A Short Guide to Writing about Film*, příznačně nazvané „Style and Structure in Writing“.⁷⁹

Domnívám se proto, že by bylo příslovečným nošením dříví do lesa snažit se v plné míře zprostředkovat, co bylo napsáno ve výše uvedených knihách, případně v knihách jiných.⁸⁰ Zaměřím se tak jen na některé nejčastěji se opakující slabiny začátečnických textů, respektive poskytnu **soubor spíše neformálních rad**, které mohou srozumitelnosti vašich budoucích pojednání napomoci. Současně ale předesílám, že s psaním se neoddělitelně pojí i **ČTENÍ**. Nepřekvapí vás zřejmě, že čím více toho k řešenému problému přečtete, tím pevnější teze budete schopni formulovat a tím přesvědčivější argumenty poskytovat. Ovšem, to není jediný důvod, proč byste měli číst – čím více toho čtete, tím citlivějšími se k materiálu vašeho zkoumání stáváte a hlavně tím snáze se vám formulují věty a „spřádají“ osnovy. V závěru bloku vám proto nabídnu **výběrový soupis doplňkové literatury** k oblastem, kterými jsme se společně v této knize zabývali: **filmová analýza, teorie a historie**.